

*Борисова Л.Є., аспірантка
кафедри економіки підприємства та корпоративного управління
Одеської національної академії зв'язку ім. О.С. Попова*

ПРОБЛЕМИ ПОДАЛЬШОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ

***Анотація.** Постійний розвиток та подальше становлення ринкових відносин ставить свої вимоги до стабільно функціонуючої системи управління на підприємстві. Досягнення бажаного рівня неможливе без розв'язання вже накопичених суперечностей і вирішення проблем в усіх сферах економіки України. Сфера телекомунікацій та її підприємства як складові являють собою стратегічне значення для сталого розвитку й подальшої інтеграції усіх сфер і галузей економіки у процеси світової глобалізації. Це підтверджується вже доведеним міжнародним суспільно-економічним явищем – становленням наступного інформаційно-технологічного способу виробництва. Управління підприємствами телекомунікацій – складне системне утворення й пов'язане з багатьма змінними, що сприяє виникненню суперечностей і проблем усередині системи. Суперечності, в свою чергу, являють собою джерело економічного прогресу, відсутність яких зупинить саме життя людства та його еволюцію, але їх накопичення призводить спочатку до кризи, а потім – до банкрутства підприємства. Виявлення суперечностей і подальше визначення структури проблем можна представити за допомогою принципів, які повинні враховуватись керівниками й фахівцями підприємства при реалізації своєї діяльності. Принципи як основні положення, від вмісту яких залежать сутність і особливості планування цілей та окреслення бізнес-процесів у цілому, допоможуть сформувати модель структури проблем для їх аналізу та розв'язання; проте, керуючися принципами, можна коригувати дії на кожному етапі для досягнення кінцевого позитивного результату розв'язання проблеми чи зняття суперечностей.*

***Ключові слова:** проблеми, суперечності, модель структури проблем, телекомунікації, принципи, система управління.*

Постановка проблеми. В умовах динамічного розвитку ринкової економіки зростають вимоги до соціально-економічної адаптованості та відповідного рівня функціонування усіх галузей та сфер економіки України. Прогресивний розвиток науки, техніки і технологій, інноваційність та висока наукомісткість сучасного виробництва висувають особливі вимоги до шляхів розвитку інформаційно-телекомунікаційної сфери [3, с. 9].

Сфера телекомунікацій як складова сфери зв'язку та інформатизації має стратегічне значення для сталого розвитку й стабільного функціонування виробничої і соціальної інфраструктури України, що призначена для задоволення потреб фізичних та юридичних осіб, органів державної влади в телекомунікаційних послугах [14, ст. 3, ч. 2].

Це можливо зробити лише за умов стабільної роботи підприємств телекомунікаційної сфери, що спрямована на подальший успішний розвиток. Так підприємства телекомунікацій повинні бути динамічними, адаптивними, швидко реагувати на стрімкий, схильний до кардинальних змін телекомунікаційний ринок. Унаслідок цього інформаційно-телекомунікаційні послуги не можуть ефективно поширюватись без налагодженого механізму управління даними послугами.

Одним із елементів успіху в цьому процесі є правильно обрана, адаптована до сьогодення система управління й контролю за діяльністю об'єктів економіки, яка врахує всі можливі проблеми, недоліки, суперечності та кризові явища у майбутньому. Це дуже непросте завдання

потребує вивчення кола суперечностей і проблем, що виникли на даному етапі та гальмують подальший розвиток підприємств телекомунікацій в Україні. Формування моделі структури проблем управління телекомунікаційними підприємствами допоможе послідовно й детально проаналізувати суперечності та проблеми для їх подальшого розв'язання. Інтеграція цієї структури у систему управління телекомунікаційним підприємством надасть можливість менеджменту підприємства своєчасно реагувати й швидко вирішувати проблеми, що постають у процесі управління життєдіяльністю об'єктом телекомунікаційного ринку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанням дослідження суперечностей і проблем в економіці й філософії присвячено багато робіт: з точки зору системного підходу – О.О. Богданов [8], зарубіжних та вітчизняних економістів – це А. Файоль [4], Ф.У. Тейлор [4], Л.О. Лігоненко [5], А.А. Чухно [6], А.В. Кузьмінов [2], В.М. Орлов [3], В.М. Гранатуров [11], П.П. Воробієнко [12] та ін.

Незважаючи на велику кількість наукових досліджень, публікацій і накопичений практичний досвід у теорії і практиці структуризації й розв'язання суперечностей та проблем на необхідному етапі розвитку підприємства, все ще залишаються аспекти, розглянуті недостатньо повно. Вони стосуються розробки моделі структури проблем для сприяння швидкісному та спрощеному їх вирішенню у сучасних динамічних умовах техніко-технологічного та інформаційного розвитку економіки.

Метою статті є формування моделі структури проблем та суперечностей, необхідної для подальшого вдосконалення системи управління телекомунікаційних підприємств України в сучасних економічних умовах.

Виклад основного матеріалу. У сучасних умовах недостатній аналіз кола актуальних суперечностей та проблем не дає змогу підприємствам реалізувати весь потенціал виробничих, економічно-соціальних і науково-технологічних можливостей з точки зору ефективного виробництва й реалізації кінцевих продуктів телекомунікацій. Ця проблема безпосередньо пов'язана з відсутністю структурного підходу до формування ефективної моделі структури проблем та протиріч, що визначає необхідність вивчення останніх.

Сфера послуги телекомунікаційного ринку в Україні як складова сфери послуг країни на даному етапі відноситься до однієї з найдинамічніших за розвитком сфер економіки. Доходи від надання телекомунікаційних послуг за 9 місяців (січень-вересень) 2014 року порівняно з аналогічним періодом минулого року збільшилися на 2,9 % і склали 36289,0 млн. грн., що становить 92,3 % від загальної кількості доходів від надання послуг зв'язку [7].

Але, не дивлячись на вищезазначене, сьогодні в Україні існує, так званий, феномен цифрової нерівності, цифрової прірви (digital divide) – поділ окремих верств населення на основі нерівного доступу до сучасних технологій. Це особливо актуально для споживачів важкодоступних сільських, гірських районів та соціально вразливих груп споживачів: малозабезпечені сім'ї, пенсіонери та інваліди [11, с. 120].

Для розв'язання окресленої проблеми Законом України «Про телекомунікації» (далі – Закон) було введено поняття «загальнодоступні телекомунікаційні послуги» (набір обов'язкових послуг загального користування встановленого рівня якості), які надаються споживачам на всій території України за тарифами, що регулюються державою і встановлені не тільки нижче їх реальної вартості, але інколи й нижче собівартості [10].

Доконечність надання збиткових загальнодоступних телекомунікаційних послуг викликало низку нових техніко-економічних проблем телекомунікаційної сфери, які потребують вчасного вирішення. У першу чергу, йдеться про мотивацію розвитку таких послуг. Із цією метою Законом передбачено необхідність компенсації збитків операторам, що надають загальнодоступні послуги [11, с. 120]. Створення відповідного механізму компенсації збитків покладено на Кабінет Міністрів України. Після введення в дію Закону пройшло 10 років, проте такий механізм, який відповідав і ринковим принципам, і соціальним інтересам, з різних причин, на жаль, не створено, тому, як вказано, досить гостро стоять проблеми:

- визначення та обґрунтування загального обсягу витрат, необхідних для компенсації збитків операторам, що надають загальнодоступні послуги;

- визначення джерел надходження цих коштів;
- визначення організаційних структур, які акумулюватимуть ці кошти, їх прав та обов'язків;
- визначення порядку надходження коштів у ці структури;
- визначення порядку розподілу коштів між операторами, які надають збиткові загальнодоступні телекомунікаційні послуги [11, с. 120].

Питання розвитку широкопasmового доступу до мережі Інтернет становить ще одну з проблем, яка викликана швидким зростанням соціальної ролі телекомунікацій у житті українців. Ця проблема у світі вирішується вже відомим шляхом – ще на початок 2012 р. більш ніж 40 країн включили широкопasmовий зв'язок у склад загальнодоступних послуг [11, с. 121].

За даними звіту Бюро розвитку електрозв'язку (ITU) за 2014 рік, більше 75 % телекомунікаційного потоку припадає на вільний широкопasmовий зв'язок Інтернету, тому стрімкий розвиток у світі широкопasmового зв'язку є самою значущою тенденцією у секторі інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) за останні кілька років [13, с. 92]. Він суттєво вплинув на способи спілкування, доступу до інформації, обміну досвідом і знаннями, ведення господарської діяльності тощо. Але такий стрімкий розвиток викликав низку проблем соціально-економічної безпеки. Телекомунікаційна сфера та її підприємства потребують, з одного боку, державного регулювання, а з іншого – допомоги, щоб максимізувати вигоди від нових технологій і послуг, але мінімізувати ризики для споживачів та економіки.

Система управління телекомунікаційним підприємством є складним утворенням, що зачіпає безліч організаційних і технологічних аспектів телекомунікацій. Рівноважний стан системи, за думкою одного з засновників системного підходу в економіці О.О. Богданова [8, с. 5], розглядається не як стійке й назавжди задане, а як «динамічна» або «рухлива» рівновага. Структура системи з'являється як результат боротьби і взаємодії протилежностей (різноспрямованих елементів), а «рухлива рівновага» в цілому – як постійне пристосування до зовнішнього середовища, що змінюється, шляхом неминучих структурних перебудов та зміни одного рівноважного й стійкого стану іншим [8, с. 6].

Розгляд суперечностей в управлінні, що виникли під впливом об'єктивних дій економічних законів та закономірностей, має дуже молодий досвід [8, с. 62]. Зміна в способі й швидкості передання інформації завдяки динамічному розвитку функціонування телекомунікаційного ринку призвело до більш гострого прояву деяких суперечностей і необхідності їх розгляду та вивчення.

Економічному протиріччю властиві всі характеристики суперечності взагалі. В той же час це специфічне протиріччя, сутність якого визначається особливостями економічного руху, він не лише зміна, розвиток, але й діяльність людей. Специфічною характеристикою діяльності як руху є її усвідомленість і самоусвідомленість.

Суть протиріччя економічних інтересів виявляється через їх функції:

Мотиваційну. Протиріччя є джерелом руху. В результаті вирішення суперечностей відбувається подальше вдосконалення не лише соціально-економічних, але й організаційно-економічних та техніко-економічних відносин. Ці процеси – рушії прогресу, що супроводжують розвиток виробництва і стимулюють об'єктів телекомунікацій розв'язувати протиріччя. Стосовно техніко-економічних відносин, в умовах застосування високих технологій технологічна й маркетингова діяльність потребує від компаній істотно різних компетенцій персоналу й організації бізнес-процесів, тому на часі використання аутсорсингу в технічному обслуговуванні та підтримці мереж постачальникам обладнання, фахівці останніх є більш компетентними у прийнятті рішень.

Деструктивну. Невирішені протиріччя стають бар'єром на шляху зростання ефективності економіки, стримуючи науковий поступ і впровадження нових технологій. Суперечності, що загострилися, переростають у конфлікт інтересів та перешкоджають задоволенню потреб суб'єктів ринкових відносин. На жаль, таким гострим протиріччям в Україні є недосконалість державної політики щодо стимулювання розвитку телекомунікаційних підприємств. Зарубіжний досвід показує, що серед заходів сприяння розвитку дієвішим є непряме

фінансування – податкові пільги, знижки, позики, присвоєння спектру, надання державних гарантій, стимулювання спільного використання інфраструктури тощо [11, с. 121].

Пізнання економічного протиріччя передбачає не просто конструювання його дефініції, а визначення й обґрунтування його місця в системі суперечностей. Так, якщо звернутись до критерію міри віддаленості економічних відносин, явищ, законів, в яких протиріччя виявляються, від абстрактно загального початку, цебто міри їх конкретності, то найпростішою є суперечність елементарного відношення власності, яка в один і той же час є привласненням та відчуженням, найскладнішим – протиріччя закону руху економічної системи. На основі цього критерію можна зробити таку класифікацію, проілюстровану на рис. 1.

Рис. 1. Класифікація протиріч за критерієм міри конкретності як віддаленості економічних стосунків, явищ, законів, в яких протиріччя виявляються, від абстрактно загального початку

Джерела: [2; 9].

Розв'язання протиріч відтворення системної цілісності ринкових економічних стосунків, що склалися в процесі виробництва, розподілу, обміну й споживання, є складним процесом. Він полягає не тільки у виділенні та розгляді основних економічних суперечностей співвідношення розвитку продуктивних сил і виробничих відносин, але й вирішенні специфічних протиріч, що притаманні сучасному стану економіки.

Ключові вимоги до подальшого визначення структури проблем можуть бути представлені за допомогою принципів, які повинні враховуватись керівниками й фахівцями підприємства при реалізації процесно-цільової діяльності. Принципи є основними положеннями, від вмісту яких залежать сутність і особливості планування цілей та окреслення бізнес-процесів у цілому, їх окремих елементів, що використовуються на конкретному підприємстві. О.І. Волкова відзначала: «Принцип – це основне правило, вимога, ідея управління, їх основа» [1, с. 83].

Формулюючи принципи побудови проблемної структури, ми звернулися до праць засновників школи наукового управління А. Файоля [4, с. 73], Ф.У. Тейлора [4, с. 36, с. 72], Е. Гаррінгтона [4, с. 34], виходячи з ступеня розвитку продуктивних сил та виробничих відносин на даному етапі соціально-економічного розвитку.

1. Принцип адекватності обраних проблем у проблемоутворювальній структурі підприємства, що відповідають реальній економічній обстановці в сфері телекомунікацій; досягається шляхом збільшення числа чинників, що враховуються, використання новітніх науково-технічних досягнень для підвищення точності прогнозування й самооцінки у відтворювальному процесі, виявлення міри впливу зовнішніх чинників на планові показники та коригування планів.

2. Принцип відповідності кінцевим цілям, спрямований на усунення проблем і протиріч, що стають на шляху досягнення кінцевих орієнтирів: виробничих, організаційних, науково-технічних, інноваційних, соціально-економічних та екологічних.

3. Принцип багатоваріантності означає наявність різних підходів до визначення структури проблем та протиріч, себто існування альтернативних підходів, з урахуванням сукупних ресурсів для вирішення протиріч та проблем.

4. Принцип пріоритетності базується на принципі вирішення раціонального розподілу ресурсів та невідкладності у розв'язанні проблем.

5. Принцип ранжування проблем здійснюється шляхом раціонального розподілу ресурсів.

6. Принцип комплексності, що означає врахування всіх стадій відтворювального процесу виробництва, розподілу, збуту і вжитку, від самого початку зародження ідеї й інноваційної діяльності до процесу споживання готового продукту та послуг.

7. Принцип економічності означає оформлення структури проблем з урахуванням оптимальних (мінімальних) витрат на їх вирішення та врахування прогнозованих обмежень.

8. Принцип соціальної адаптації передбачає вирішення й узгодження протиріч та проблем нормалізації умов роботи і соціального розвитку колективу, адекватне винагородження персоналу за компетентну, дисципліновану роботу, що забезпечує таке поєднання часу, умов і собівартості, за якого досягаються найкращі результати.

На підставі викладених принципів можливе формування структури проблем управління підприємствами телекомунікацій на основі [2, с. 72], що була нами опрацьована та вдосконалена для використання на телекомунікаційних підприємствах. Успіх розв'язання й вирішення проблем можливий, якщо здійснюється поетапно і передбачається послідовність дій, які ілюструє рис. 2.

Рис. 2. Модель формування структури проблем управління телекомунікаційними підприємствами

Розроблено автором за джерелом [2].

Дослідження, перш за все, потребує вивчення кола проблем та протиріч сьогодення, що з'являються у відтворювальному процесі. Це вимагає таких дій та рішень, за яких зникає або зменшується негативний ефект від впливу проблеми. Розглядаючи вищевказані принципи, ми пропонуємо ефективну та дієву модель структури проблем.

Висновки. Підхід до вирішення суперечностей і проблем повинен бути цілеспрямований та структурований. У процесі глобалізації національної економіки і в період трансформації ринкових відносин в Україні сфера телекомунікацій як складова сфери зв'язку та інформатизації є головною «артерією», що постачає, обробляє, допомагає споживати інформацію і потребує швидкого реагування на соціально-економічні протиріччя, що виникають, та їх загострення у вигляді проблем. Це можливо зробити, якщо комплексно підійти до системи управління об'єктом телекомунікацій та питання структури проблем на прикладі запропонованої моделі структури проблем.

Модель формування структури проблем управління об'єктом телекомунікацій, представлена на рис. 2 і зазначена в основному матеріалі дослідження, допоможе менеджменту підприємства структурувати, зробивши більш ефективним механізм антикризового управління підприємством для стабільного його функціонування за умов поетапного системного підходу:

- аналіз та діагностика протиріч, їх структуризація, групування щодо виявленої проблемної спрямованості з урахуванням можливості виникнення кризового стану підприємства і загрозою банкрутства;

- формування проблем відповідно до часових обмежень вирішення проблем за їх спрямованістю, пріоритетністю й ресурсним потенціалом;

- визначення базового варіанту структури проблем та їх кінцево-цільової спрямованості та зразок оцінки соціально-економічної ефективності базового варіанта структури;

- коригування за необхідності базового варіанту структури проблем відповідно до визначених принципів згідно з контуром, що веде від блоку 10б знов до 4 блоку оцінки, так як, можливо, потрібна повторна або більш детальна оцінка складових з блоків 2-4;

- розробка можливих профілактичних засобів запобігання повторенню проблем чи загостренню протиріч.

Це потребує певних дій з боку системи управління підприємствами телекомунікацій в Україні для мотиваційного впливу за допомогою вирішення проблем системи управління на усіх соціально-економічних рівнях об'єкта та приведення останнього на бажаний фінансово-економічний та соціальний рівень. Але це вимагатиме певних, конкретних обмежень на виробництві й використанні трудових і матеріальних ресурсів. Слід також зазначити, що в умовах стрімкого розвитку українського телекомунікаційного ринку зростає конечність постійного моніторингу та аналізу отриманих даних на предмет реального стану справ і необхідність своєчасного реагування й усунення протиріч, що зароджуються.

Список використаної літератури

1. Чекаліна М.А. Принципи стратегічного планування на підприємстві / М.А. Чекаліна // Вісник ОДУ. – 2009. – № 1. – С. 83-89.
2. Кузьмінов А.В. Узгодження мотиваційних впливів на ефективність механізму управління телекомунікаціями регіону: дис. ... канд. екон. наук: 08.07.04 / А.В. Кузьмінов, Одеська національна академія зв'язку ім. О.С. Попова. – Одеса, 2005. – 224 с.
3. Економіка телекомунікацій: навч. посіб. [для студентів вищих навчальних закладів]; за заг. ред. В.М. Орлова. – О.: ОНАЗ ім. О.С. Попова, 2014. – 512 с.
4. Кравченко А.І. Історія менеджменту : підручник / А.І. Кравченко. – 3-тє вид., перероб. і доп. – М. : КНОРУС, 2010. – 432 с.
5. Лігоненко Л.О. Антикризове управління підприємством: теоретико-методологічні засади та практичний інструментарій / Л.О. Лігоненко. – К. : КНТЕУ, 2001. – 580 с.
6. Чухно А. Сучасна фінансово-економічна криза: природа, шляхи і методи її подолання /

А. Чухно // Економіка України. – 2010. – № 1. – С. 4-18.

7. Досягнення сфери зв'язку за січень-вересень 2014 року (вся інформація наведена без урахування даних АРК та м. Севастополя) [Електронний ресурс] / Національна комісія з питань регулювання зв'язку України. – Режим доступу: <http://www.nkrzi.gov.ua/index.php?r=site/index&pg=138&language=uk>

8. Юшманов В.В. Теорія рівноваги Богданова і Бухаріна, системний підхід і теорія самоорганізації систем / В.В. Юшманов // Новий історичний матеріалізм. – 2005. – № 100. – С. 4-18, С. 92-95. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.situation.ru/app/j_art_1053.htm

9. Смірнов І.К. Формально-логічний і діалектичного протиріччя / І.К. Смирнов // Євразійський міжнародний науково-аналітичний журнал. – 2012. – № 4 (44) – С. 29-33.

10. Рішення НКРЗІ «Про затвердження Розрахункових такс за послуги пропуску трафіка до телекомунікаційних мереж операторів телекомунікацій з істотною ринковою перевагою на ринках послуг пропуску трафіка» № 687 від 01.12.2011 [Електронний ресурс] / Національна комісія з питань регулювання зв'язку України. – Режим доступу: <http://www.nkrz.gov.ua/uk/activities/ruling2011/1322755688>

11. Гранатуров В.М. Проблеми організаційно-економічного забезпечення розвитку телекомунікаційних мереж майбутніх поколінь / В.М. Гранатуров // Наукові праці ДОННТУ. Серія: економічна. – 2014. – № 5. – С. 118-124.

12. Воробієнко П.П. Державне регулювання розвитку телекомунікаційної сфери України / П.П. Воробієнко, В.М. Гранатуров // Економіка України. – 2012. – № 10. – С. 45-53.

13. Trends in telecommunication reform 2014. Special Edition. 4 th generation regulation: Driving Digital Communications ahead Special. – Geneva: ITU, 2014. – 218 p.

14. Закон України «Про телекомунікації» від 18.11.2003 № 1280-IV, зі змінами від 19.04.2014 [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/про%20телекомунікації>.

Borisova L.E., graduate student,
Department of Enterprise Economy and Corporate Management,
Odessa National Academy of Telecommunications, named after O.S. Popov

PROBLEMS OF FURTHER TELECOMMUNICATIONS' ENTERPRISES DEVELOPMENT

Abstract: Continuous development and subsequent formation of the market relations impose the requirements to steadily functioning management system at the enterprise. Achievement of the desired level is not possible without the removal of the already accumulated contradictions and decision of problems in all economic spheres of y of Ukraine. The sphere of telecommunication and its enterprise as components, have a strategic importance for a sustainable development and the subsequent integration of all spheres and branches of economy in globalization processes. Next formation of social economic relations in society is information and technological method of production, it is already proved by international social economic phenomenon. Management of telecommunication company is a difficult system formation, which is connected with many variables promoting emergence of contradictions and problems in system. Contradictions, in turn, represent a source of economic progress which absence will stop life of mankind and its evolution, but their accumulating leads, at first to crisis, and then - to the entity bankruptcy. Contradictions identification and the subsequent determination of problems structure can be provided by means of the principles which shall be considered by heads and the entity specialists in their activities. The principles is a basic provisions on which the essence content depends and features of planning are more whole also determination of business processes in general. They will help not only to create model of problems structure for their analysis and decision, however being guided by principles at each stage it can adjust to achieve positive result of the problem resolution or contradiction removal.

Keywords: *problems, contradictions, model of problems structure, telecommunications, principles, management system.*

References

1. Chekalina M.A. Principi strategichnogo planuvannya na pidprijemstvi / M.A. Chekalina // Visnik ODU. – 2009. – № 1. – S. 83-89.
2. Kuzminov A.V. Uzgodzhennya motivacijnix vpliviv na effektivnist mexanizmu upravlinnya telekomunikacijami regionu: dis. ... kand. ekon. nauk: 08.07.04 / A.V.Kuzminov, Odeskij nacionalnij akademiji zv'yazku im. O.S. Popova. – Odesa, 2005. – 224 c.
3. Ekonomika telekomunikacij: navch. posib. [dlya studentiv vishnix navchalnix zakladiv]; za zag. red. V.M. Orlova. – O.: ONAZ im. O.S. Popova, 2014. – 512 s.
4. Kravchenko A.I. Istoriya menedzhmentu : pidruchnik / A.I. Kravchenko. – 3-e vid., pererob. i dop. – M. : KNORUS, 2010. – 432 s.
5. Ligonenko L.O. Antikrizove upravlinnya pidprijemstvom: teoretiko-metodologichni zasadi ta praktichnij instrumentarij / L.O. Ligonenko. – K. : KNTEU, 2001. – 580 s.
6. Chuxno A. Suchasna finansovo-ekonomichna kriza: priroda, shlyaxi i metodi її podolannya / A. Chuxno // Ekonomika Ukraini. – 2010. – № 1. – S. 4-18.
7. Dosyagnennya sferi zv'yazku za sichen-veresen 2014 roku (vsya informaciya navedena bez uraxuvannya danix ARK ta m. Sevastopolya) [Elektronnij resurs] / Nacionalna komisiya z pitan reguluvannya zv'yazku Ukraïni. – Rezhim dostupu: [ttp://www.nkrzi.gov.ua/index.php?r=site/index&pg=138&language=uk](http://www.nkrzi.gov.ua/index.php?r=site/index&pg=138&language=uk)
8. Yushmanov V.V. Teoriya rivnovagi Bogdanova i Buxarina, sistemnij pidxid i teoriya samoorganizaciji system / V.V. Yushmanov // Novij istorichnij materializm. – 2005. – № 100. – S. 4-18, S. 92-95. [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu: http://www.situation.ru/app/j_art_1053.htm
9. Smirnov I.K. Formalno-logichnij i dialektichnogo protirichchya / I.K. Smirnov // Jevrazijskij mizhnarodnij naukovno-analitichnij zhurnal. – 2012. – № 4 (44) – S. 29-33.
10. Rishennya NKRZI «Pro zatverdzhennya Rozraxunkovix taks za poslugi propusku trafika do telekomunikacijnix merezh operatoriv telekomunikacij z istotnoyu rinkovoyu perevagoyu na rinkax poslug propusku trafika» № 687 vid 01.12.2011 [Elektronnij resurs] / Nacionalna komisiya z pitan reguluvannya zv'yazku Ukraini. – Rezhim dostupu: <http://www.nkrz.gov.ua/uk/activities/ruling2011/1322755688>
11. Granaturov V.M. Problemi organizacijno-ekonomichnogo zabezpechennya rozvitku telekomunikacijnix merezh majbutnix pokolin / V.M. Granaturov // Naukovi praci DONNTU. Seriya: ekonomichna. – 2014. – № 5. – S. 118-124.
12. Vorobijenko P.P. Derzhavne reguluvannya rozvitku telekomunikacijnoji sferi Ukraini / P.P. Vorobijenko, V.M. Granaturov // Ekonomika Ukraini. – 2012. – № 10. – S. 45-53.
13. Trends in telecommunication reform 2014. Special Edition. 4 th generation regulation: Driving Digital Communications ahead Special. – Geneva: ITU, 2014. – 218 p.
14. Zakon Ukraini «Pro telekomunikaciji» vid 18.11.2003 № 1280-IV, zi zminami vid 19.04.2014 [Elektronnij resurs] / Verhovna Rada Ukraini. <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/pro%20telekomunikaciji>.

*Борисова Л.Е., аспірантка
кафедры економіки підприємства и корпоративного управління
Одеської національної академії зв'язи ім. А.С. Попова*

ПРОБЛЕМЫ ДАЛЬНЕЙШЕГО РАЗВИТИЯ ПРЕДПРИЯТИЙ ТЕЛЕКОММУНИКАЦИЙ

Аннотация. Развитие и последующее становление рыночных отношений предъявляет

свои требования к стабильно функционирующей системе управления предприятием. Достижение желаемого уровня невозможно без снятия уже накопленных противоречий и решения проблем во всех сферах экономики Украины. Сфера телекоммуникаций и её предприятия как составляющие имеют стратегическое значение для устойчивого развития и последующей интеграции всех сфер и отраслей экономики в процессы мировой глобализации. Это подтверждается уже доказанным международным общественно-экономическим явлением – становлением следующего информационно-технологического способа производства. Управление предприятиями телекоммуникаций – сложное системное образование, связанное со многими переменными, способствующими возникновению противоречий и проблем внутри системы. Противоречия, в свою очередь, представляют собой источник экономического прогресса, отсутствие которого остановит саму жизнь человечества и его эволюцию, но их накопление приводит сначала к кризису, а затем – к банкротству предприятия. Выявление противоречий и последующее определение структуры проблем можно представить с помощью принципов, которые должны учитываться руководителями и специалистами предприятия при реализации своей деятельности. Принципы как основные положения, от содержания которых зависит сущность и особенности планирования целей и определение бизнес-процессов в целом, помогут сформировать модель структуры проблем для их анализа и решения; однако, руководствуясь принципами, можно корректировать действия на каждом этапе для достижения конечного положительного результата решения проблемы или снятия противоречий.

Ключевые слова: проблемы, противоречия, модель структуры проблем, телекоммуникации, принципы, система управления.